

«Γενιά του '60 - Γενιά του '70. Από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης» (Κατερίνα Χουζούρη)

[/ Πεμπτουσία](#)

Για έβδομη συνεχή χρονιά, (με μία μόνο διακοπή, καθώς μόνο πέρυσι δεν έγινε) πραγματοποιείται από 6 Αυγούστου έως 30 Σεπτεμβρίου, στο Παλιό Σχολείο του Κάστρου, στη Σίφνο, η καθιερωμένη θερινή έκθεση της Εθνικής Πινακοθήκης. Στόχος της Πινακοθήκης δεν είναι μόνο η διοργάνωση μεγάλων εκθέσεων, η πρόσκληση διεθνούς φήμης καλλιτεχνών, η συνεργασία με τα μεγαλύτερα μουσεία του κόσμου, η εκδοτική παραγωγή, η εκπόνηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, αλλά και η υποστήριξη εικαστικών δράσεων και πρωτοβουλιών, οι οποίες ενδυναμώνουν την σχέση πρωτεύουσας και περιφέρειας, μέσα από την μετάδοση της γνώσης, της τέχνης και της καλλιέργειας των πολιτών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η συνεργασία με το Δήμο Σίφνου.

Το θέμα της φετινής έκθεσης είναι: «Γενιά του '60 - Γενιά του '70. Από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης» και περιλαμβάνει 23 έργα σύγχρονης τέχνης, διαφόρων μέσων και τεχνικών, που ανήκουν στους σημαντικότερους καλλιτέχνες αυτών των γενεών. Το σκεπτικό της έκθεσης, τα εγκαίνια της οποίας θα γίνουν στις 6 Αυγούστου, στις 20.30μ.μ., είναι η παρουσίαση των κυρίαρχων χαρακτηριστικών της καλλιτεχνικής δημιουργίας των δύο διαδοχικών γενεών της μεταπολεμικής και της σύγχρονης τέχνης. Αξίζει πάντως να σημειωθεί ότι τα όρια των δύο διαδοχικών γενεών, δεν είναι απόλυτα διακριτά. Την έρευνα και την επιμέλεια της έκθεσης, έχει η επιμελήτρια της Εθνικής Πινακοθήκης Δρ. Λίνα Τσίκουτα, υπεύθυνη των συλλογών μεταπολεμικής και σύγχρονης τέχνης.

Φασιανός Αλέκος(Αθήνα 1935-), Ακρυλικό σε χαρτί κολλημένο σε μουσαμά, Δωρεά του καλλιτέχνη, Π.11519

«Η γενιά του 1960, είναι μία ιστορική γενιά της μεταπολεμικής και σύγχρονης τέχνης στην Ελλάδα. Η ελληνική τέχνη ευθυγραμμίζεται για πρώτη φορά, με τη διεθνή καλλιτεχνική πραγματικότητα. Τα ταξίδια και κυρίως η παραμονή καλλιτεχνών στο εξωτερικό, στην Ευρώπη, στη Ρώμη, στο Παρίσι, στο Βερολίνο και αλλού, βοηθούν στον συγχρονισμό των καλλιτεχνικών αναζητήσεων. Οι συγκεκριμένοι Έλληνες καλλιτέχνες, συμμετείχαν σε διεθνή κινήματα, εν τη γενέσει τους και συγκαταλέγονται στο δυναμικό της διεθνούς εικαστικής σκηνής. Για τη συγκεκριμένη έκθεση έχουν επιλεγεί μερικοί από τους πιο αντιπροσωπευτικούς καλλιτέχνες της κάθε γενιάς και πάντα σε σχέση με τις δυνατότητες των συλλογών του μουσείου».

Κατζουράκης Κυριάκος(Αθήνα 1944-), Λάδι σε μουσαμά, Π.6384

Από την πρώτη γενιά των ανατροπών, της πρωτοπορίας και της συμπόρευσης με τα διεθνή κινήματα της σύγχρονης τέχνης, παρουσιάζονται οι καλλιτέχνες Γιάννης Γαΐτης (1923-1984), Δανιήλ (Παναγόπουλος) (1924-2008), Βλάσης Κανιάρης (1928-2011), Χρίστος Καράς (1930), Νίκος Κεσσανλής (1930-2004), Στάθης Λογοθέτης (1925-1997), Παύλος (Διονυσόπουλος) (1930) και Κώστας Τσόκλης (1930).

Γαίτης Γιάννης (Αθήνα 1923-Αθήνα 1984), Λάδι και ένθετο ξύλο, Π.5194

«Η γενιά του 1970, ακολουθεί την πορεία της τέχνης στην εποχή της, παρακολουθεί τις διεθνείς καλλιτεχνικές εξελίξεις, έχει μεγάλη σχέση, όπως και η προηγούμενη γενιά, με το Παρίσι και την γαλλική κουλτούρα, επηρεάζεται από το κλίμα της δικτατορίας και της μεταπολίτευσης και δημιουργεί κινήματα και ομάδες, όπως αυτή των «Νέων Ρεαλιστών». Οι καλλιτέχνες της γενιάς του '70, αναπτύσσουν νέες μορφοπλαστικές αναζητήσεις και πειραματισμούς. Το έργο τέχνης δημιουργείται μέσα από ιδιαίτερες διαδικασίες παραγωγής και πρόσληψης, συχνά με έντονο το στοιχείο της αποδόμησης. Η ιδέα είναι κυρίαρχη και προσλαμβάνει μεγαλύτερη αξία από το ίδιο το αντικείμενο. Ένα ακόμη νέο, σημαντικό στοιχείο, είναι η έντονη διάθεση μύησης και εμπλοκής του θεατή, στην καλλιτεχνική δημιουργία. Την εποχή αυτή, έχουμε και μια κριτική αναθεώρηση του ρόλου και της λειτουργίας της τέχνης».

*Μυταράς Δημήτρης (Χαλκίδα 1934-), Ακρυλικό σε μουσαμά, Δωρεά
του καλλιτέχνη, Π.5503*

Στη δεύτερη γενιά του '70, έχουν επιλεγεί οι καλλιτέχνες Αλέξης Ακριθάκης (1939-1994), Δημήτρης Αληθινός (1945), Βαγγέλης Δημητρέας (1934), Αχιλλέας Δρούγκας (1940), Μάκης Θεοφυλακτόπουλος (1939), Κυριάκος Κατζουράκης (1944), Μιχάλης Κατζουράκης (1933), Χρόνης Μπότσογλου (1941), Γιάννης Μπουτέας (1941), Δημήτρης Μυταράς, (1934), Σωτήρης Σόρογκας (1936), Αλέκος Φασιανός (1935), Γιάννης Ψυχοπαίδης (1945).

Πάυλος
(Διονυσόπουλος)
(Φιλιατρά
1930-),
Affiches
massicotées
(χαρτί
αφίσας),
Π.6379

Πώς ξεκίνησε όμως η συνεργασία της Εθνικής Πινακοθήκης με το Δήμο Σίφνου;

Τα καλοκαίρια του 2009 και του 2010, πραγματοποιήθηκαν δύο εκθέσεις σύγχρονης τέχνης, με άξονα τα νέα αποκτήματα του Μουσείου, με τίτλους αντίστοιχα «Νέα Αποκτήματα-1992-2009. Παραστατική Τέχνη» και «Νέα Αποκτήματα-1992-2010, Μέρος δεύτερο : Αφαίρεση - Νέες τάσεις». Το 2011, παρουσίασε μια έκθεση σύγχρονης τέχνης, με τίτλο «Η αθέατη πλευρά - Σύγχρονη ελληνική τέχνη από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης», σε άμεση σχέση με την κεντρική έκθεση της Πινακοθήκης «Τα Άδυτα». Η τέταρτη έκθεση το 2012, είχε τίτλο «Δωρεές τέχνης προς την Εθνική Πινακοθήκη-1959-2007-Επιλογή», σε σχέση πάντα με την έκθεση της Πινακοθήκης, «Δωρεές ελλήνων καλλιτεχνών». Η πέμπτη έκθεση, το 2013, είχε τίτλο «Γυναικεία δημιουργία από τα Άδυτα της Εθνικής Πινακοθήκης» και ήταν μία πρωτότυπη έκθεση ανεξάρτητη από το εκθεσιακό πρόγραμμα του Μουσείου. Το ίδιο συνέβη και με την έκτη έκθεση το 2014, με τίτλο «Δάσκαλοι - καλλιτέχνες - Από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης».

Κατερίνα Χουζούρη